

Te Vroege Winter

While My Guitar Gently Weeps

Het is 14 april 2021 en ik begin aan hoofdstuk 4 van Te Vroege Winter. De aanleiding is het feit dat ik mijn contract met InDesign niet heb verlengd en in Microsoft Word hoofdstuk 4 ben begonnen. De lay out is dus ook anders. Met Word heb ik geen enkele ervaring dus wordt het behelpen. In hoofdstuk 1 t/m 3 heb ik drie jaar mijn leven als longpatiënt beschreven, waarvan het laatste jaar ook nog eens onder een Corona-epidemie. In hoofdstuk 4 gaan we het 4e jaar beschrijven. Hoe het met de longen staat zou ik niet weten, ik laat me al bijna een jaar niet meer controleren. Voor Corona heb ik mijn eerste prik met Pfizer gehad. Tot nu toe geen grote bijwerkingen, wat spierpijn in de kuiten en soms wat licht in het hoofd. Daarnaast blijft de prostaat wat opspelen. Volgende week vindt de Tee-ring Cup plaats op Rhoon. Eén van de golfwedstrijden van mijn Vastgoed Golfclubje. Het is eigenlijk zo'n beetje mijn wedstrijd, ik ben de initiator geweest zo'n 18 jaar geleden. Het zou mooi zijn als ik daar aan mee zou kunnen doen. Ik ga het in ieder geval proberen. De temperatuur gaat gelukkig omhoog, het weer zal hoogstwaarschijnlijk geen sta in de weg zijn. Vandaag zou Marianne, onze huishoudelijke hulp, moeten komen, maar ze belde zojuist af omdat een van haar klanten Corona heeft en zij daar nog recent heeft gewerkt. We hebben dan nu wel een vaccin, maar het blijft oppassen. Dat er ook elke keer weer een probleem bij een vaccin ontstaat maakt het er ook allemaal niet rustiger op. Eerst werd Astra Zenica stilgelegd en nu vindt hetzelfde met Janssen & Janssen plaats. Met Pfizer is er in Nederland overigens ook al een dode gemeld. Je gaat, zeker zoals nu op de media gereageerd wordt op deze vaccinatieproblemen, bijna nog sympathie voor de anti vacciners krijgen. Gisteravond PSG – Bayern zitten kijken. Dan is voetbal toch wel leuk. Bayern won weliswaar met 1-0, maar PSG is toch door naar de halve finale van de Champions League en ook wel terecht. De buurman is ook weer thuis. Hij heeft een bypass in zijn bovenbeen gekregen en dat ging nog bijna fout omdat een stand losschoot en hij een inwendige bloeding kreeg. Gelukkig is het goed afgelopen. Als hij dat thuis had gekregen was het waarschijnlijk gevaarlijker geweest.

Max won zijn eerste race van het nieuwe seizoen. Staat nu 1 puntje achter Hamilton. Door dat zomaar een ronde achterstand na de rode vlag werd kwijtgescholden lukte het hem nog om 2e te worden. Een bijzondere spelregel. Bij voetbal zeg je ook niet dat bij een 2-0 voorsprong na een blessurebehandeling we maar weer met 0-0 verder gaan. De terrassen gaan weer open, het kabinet is gezwicht voor de druk vanuit de samenleving. De zorg ziet dit met lede ogen aan. Het wordt dus een spannende tijd. Een race tegen de klok, waarin het tempo van vaccineren wel eens beslissend zou kunnen zijn. En de ellende met de levering is nog niet ten einde. De levering van het Janssen vaccin loopt ook weer vertraging op omdat in Amerika de productie is stilgelegd in verband met hygiënische problemen. Nederland moet zo'n 11 miljoen van deze vaccin geleverd krijgen! Hoogtepunt van de week was de Tee-Ringcup van mijn golfclubje. Ik heb de afslag gedaan en daarna dorst ik toch nog niet met een golfkarretje de baan in te gaan. Maar goed ik ben weer op de baan geweest en het begint toch wel weer te jeuken. Het was ook leuk om mijn golfvrienden weer eens te zien. Dat was toch ook al weer bijna een jaar geleden. Ik moet ook zeggen dat het uitstapje als zodanig toch ook wel een goed gevoel gaf. Thuis de hele winter opgesloten zitten, daar wordt je niet vrolijk van. Het moet echter toch wel iets beter weer worden de 13 graden van nu, die nog wel een paar weekjes aan blijft houden, is toch nog net iets te fris. Maar we komen steeds vaker weer buiten en dat is goed. De tuinman is van de week ook geweest, dus de tuin is zomerklaar. Nu de begonia's nog in de potten en de zomer kan ook echt beginnen. Over de kabinetsformatie zal ik het maar niet hebben, dat is net zo'n rommeltje als de levering van de vaccin. Eén ding is wel duidelijk, in Den Haag worden verwoede pogingen gedaan om Rutte te elimineren, waarbij de toeslagenaffaire maar als een strop rond zijn nek blijft hangen. Ik ben bang dat zelfs Tjeenk Willink hierin geen verandering meer kan brengen. Op 23 april heeft het kabinet besloten de notulen van de ministerraad t.a.v. de toeslagenaffaire vrij te geven. Een unicum in onze politieke geschiedenis, dit onder druk van de Tweede Kamer die weer reageer

de op uitgelekte stukken. In mijn optiek gaat de Tweede Kamer steeds meer buiten haar boekje. De motie van afkeuring en van wantrouwen tegen een zittend Kamerlid waren al buiten de orde en bijzonder ongepast, als Kamer eisen dat notulen van de Ministerraad openbaar moeten worden gemaakt is zo niet nog ongepaster. Hoezo, we moeten naar een andere bestuurscultuur. Hoe herstel je vertrouwen met te eisen dat vertrouwelijke stukken openbaar moeten worden gemaakt, erger kun je het vertrouwen niet schaden. Het is een zootje en het blijft een zootje in Den Haag.

Blake Bailey heeft een door velen zeer gewaardeerde biografie geschreven over Philip Roth. Nu wordt Blake Bailey beschuldigd van seksueel wangedrag en is in Amerika de distributie van deze biografie gestaakt. In Nederland gaat overigens de verkoop van de vertaalde versie gewoon door! Philip Roth was een bekend vrouwenhater en dus ook al een man met een slechte reputatie. Maar wat moet je hier nu weer mee. De emotie regeert zo langzaam maar zeker. Deze eeuw rekent definitief af met De Verlichting, de rede regeert al een tijdje niet meer. Het is niet vreemd dat Rutte gezien wordt als het symbool van een foute bestuurscultuur. Het is ook niet vreemd dat het de vrouwen zijn die dat om het hardst roepen. Rutte dreigt MeToo slachtoffer te worden, net als Bailey. Rutte als laatste Verlichte Despoot.

Er ontstaat langzaam maar zeker een, misschien wel wereldwijd patroon waarbij we zien dat vrouwen zowel aanklager, rechter als beul zijn in processen die zich veelal buiten de rechtszaal afspelen. Mannen dienen een toontje lager te zingen, althans in onze westerse wereld.

De openbaar gemaakte notulen laten zien wat we al wisten, met dien verstande dat niet alleen Rutte er een eigen doctrine op nahield, maar dat iedereen er in feite aan meedeed. Voor de oppositie voldoende munitie om er flink tegenaan te gaan. Voor de coalitie wellicht een reden om dichter tegen elkaar aan te kruipen. Of het allemaal veel nieuwe politiek op zal gaan leveren wens ik te betwijfelen. Dat een nieuw kabinet er niet snel zal gaan komen staat wel vast.

Van de week nog hard in de tuin gewerkt, althans hard voor mijn doen dan. Ik merk wel dat ik daar mee moet oppassen, want als ik in het “rood” kom moet ik dat de volgende dagen bezuren. Ik moet dus leren te stoppen voordat ik het rood inga. En dat valt niet mee, want je hebt dat nauwelijks in de gaten. Je merkt het eigenlijk de volgende dag pas en dan is het te laat. Eigenlijk gaat het met de pandemie min of meer hetzelfde. Het loopt uit de hand, maar dat zie je pas na twee weken. Gisteren was het Koningsdag en in de grote steden leek het alsof alles weer het oude normaal was. Overvolle straten, pleinen en parken, terwijl de ziekenhuizen tegen code zwart aan het vechten zijn. Het volk lapt inmiddels alle regels aan haar laars. De hoop is dat vaccinatie ons redding gaat brengen, een nieuwe mutatie zou daar nog wel eens wat roet in het eten kunnen strooien, maar laten we hopen dat ons dat bespaard blijft.

Het is inmiddels precies 3 jaar geleden dat ik aan “Te Late Winter” begon te schrijven. Aanleiding was het moment dat ik van mijn longarts te horen kreeg dat ik longkanker had. Ik ben gaan schrijven om een beeld van mijn leven na dat moment te schetsen. Het zijn inmiddels aardig wat pagina’s geworden. Ik kan mij voorstellen dat het voor een lezer niet echt eenvoudig is om dat beeld er ook echt uit te destilleren. In het begin ging het nog echt over mijn relatie tot die rot ziekte. Later verwaterde dit, met zo af en toe nog een update.

Het is ook een merkwaardig proces dat je doorloopt. In het begin ben je enorm aangeslagen en onderga je min of meer gelaten alle onderzoeken en bijwerkingen die bij de ziekte en de medicatie horen. Om de 2 of 3 maanden wordt er dan een scan gemaakt en wacht je vol spanning af wat het resultaat daarvan is. Na een paar jaar blijkt dan dat de medicatie al niet meer afdoende werkt vervolgens breekt er ook nog Corona uit. Je voelt je lichamenlijk nog best OK, maar mentaal zijn het zware jaren die met de Corona erbij alleen nog maar zwaarder worden. Halverwege 2020 kreeg ik te horen dat ik aan de chemo moest. Ik heb dat niet gedaan. We zijn nu bijna een jaar verder en ik merk wel dat ik er lichamenlijk op achteruit ben gegaan. Vorig jaar om deze tijd kon ik nog goed 9 holes lopend op de golfbaan afleggen. Dit zou mij nu niet meer lukken. Ik zou er nu voor tekenen als ik mij

weer zo zou voelen als een jaar geleden, terwijl ik het leven toen ook nauwelijks een voldoende kon geven. De winter heeft mij geen goed gedaan. De pauze in mijn medicatie omdat de nagelriemontsteking aan mijn grote teen dusdanig ernstige vormen aannam gaf ook een knauw aan mijn gezondheid. Een maand later deden de problemen aan mijn prostaat het nog eens dunnetjes over. Nog steeds plas ik ’s nachts erg vaak en soms ook wel veel. Ik mis mijn contacten met mijn longarts in het ziekenhuis niet. Het geeft zeker wat meer rust. Daarnaast zijn de steeds opnieuw opkomende oude en nieuwe kwalen wel hinderlijk. De gezondheid van Riet, met name ochtenddepressie, duizeligheid en problemen met het geheugen draagt er ook niet echt toe bij dat het leven de moeite van het leven waard is. Dat het weer dit jaar niet meewerkt valt ook tegen. We zijn nu bijna in mei en het is nog nauwelijks warmer geweest dan 13 graden. Vaak ook nog met een lekker verkoelend windje erbij!

14 mei krijgen we onze 2e vaccinatie. Hopelijk geeft ons dat weer wat meer vrijheid. Kan er weer een terrasje worden gepakt en wellicht ook weer een balletje worden geslagen. Ik heb nog steeds grote moeite met de achteruitgang die ik de laatste jaren heb moeten doormaken. De mentale klap ben ik eigenlijk nog steeds niet te boven en lichamenlijk gaat het langzaam maar gestaag bergafwaarts. Ik heb weliswaar nog steeds het gevoel dat ik aardig wat kan, maar als ik bijvoorbeeld in de tuin bezig ben geweest, dan moet ik dat veelal de volgende dag bekopen. Riet roept dat ik thee moet komen drinken, dus ik stop er maar mee. We zitten inmiddels in mei, de derde om precies te zijn. In de nacht zit de temperatuur nog steeds tegen het vriespunt aan. Overdag 10 graden. Ik las vanmorgen dat het de koudste aprilmaand was sinds 1986. Gemiddeld was de temperatuur 6,7 graden. Prima weer voor een longpatiënt. We klagen niet. Gisteren heerlijk asperges gegeten om maar wat te noemen. ADO zien winnen van Feyenoord, dat maak je toch ook niet elke dag mee. Max tweede achter Hamilton in Portugal. Ajax voor de 35e keer landskampioen. Een weekend om nooit te vergeten. Het contact met de buitenwereld beperkt zich deze winter wel heel erg. TV en mobiel zijn mijn vensters op de samenleving. De deelnemer is toeschouwer geworden.

Riet vond het een zelfportret, je zou het ook een schets van mijn ziel kunnen noemen.

Gisteren werden de doden herdacht, onder ander met een 4 mei lezing van Roxane van Iperen die ons weet te vertellen dat we over de oorlog een veel te rooskleurig beeld van onszelf hebben. Roxane, de moraalridder des vaderlands. Ik heb mijn hele leven al een hekel aan moraalridders gehad. Moraalridders willen alleen door moraal te ridderen laten zien hoe zuiver ze zelf zijn. Ik heb daar niets mee. De toespraak op de Dam van André van Duin sprak mij meer aan. Niet moreel hoogstaand, maar recht uit een vrijheidslievend goed hart. Merkel hield vandaag de 5 mei lezing. Toch wel bijzonder voor een Duitse. Bevrijdingsdag vieren in Coronatijd bij 10 graden valt overigens niet mee. Een feest kan het op die manier nooit worden. Ik las vanmorgen in de krant dat er een aanslag was gepleegd op Café het Haantje, hier om de hoek. Ik kan me de knal nog goed herinneren, ik lag nog niet zo lang op bed. De hele entreepui aan diggelen. Het Haantje is hèt Feyenoordcafé op Zuid. Happel kwam er al elke dag kaarten, dan weet je het wel. Het meest waarschijnlijke is dat 020 achter deze aanslag zit. Een mooie manier om de oorlog te herdenken zullen we maar zeggen. Ze zullen zondag wel anders piepen als Dickie met zijn mannen dat Ajax even een koppie kleiner gaan maken.

Morgen dus Feyenoord Ajax. Het gaat nergens meer om, maar de spanning is om te snijden. Vuurwerkbommen bij supporterscafés van beide clubs. Ajax wordt geadviseerd om maar met een helikopter naar de Kuip te komen. Veel gekker is het de afgelopen jaren niet geweest. Ik heb al tegen mijn zus Gemma gezegd, bij 0-4 haak ik af. De laatste Klassieker werd nog, met van Persie, met 6-2 gewonnen. Een goed item voor Andere Tijden Sport, maar Andere Tijden gaat van de buis.

Succes moet vernietigd worden! In Spanje wordt wel een mooi slot aan de competitie gegeven. De 4 bovenste plaatsen strijden dit weekend om het kampioenschap. Barcelona Atlético Madrid en Real Madrid tegen Sevilla. Een prachtig affiche.

Real Madrid heeft wellicht de beste papieren maar zoals ze van de week de halve finale Champions League speelden doet ook wel een beetje het ergste vermoeden. Het zou mooi zijn als Barca zou winnen en Real punten verspeeld. Ik gun het Koeman wel. Barcelona staat trouwens ook bij de Formule 1 op de agenda. Ooit de eerste overwinning van Max bij zijn eerste optreden. Ze starten om 3 uur zondag, als Feyenoord waarschijnlijk al met 0-4 achter staat!

Wat ook niet onvermeld mag blijven is de temperatuur. Het lijkt erop dat we naar normale temperaturen voor de tijd van het jaar gaan. Het wordt tijd. Een half jaar zit ik nu al in huis opgesloten omdat het nauwelijks warmer dan 10 graden is geweest. Te koud voor mijn keel en mijn voeten, trouwens ook voor de begonia's. Ook zij hebben waarschijnlijk de koude nachten niet overleefd. Wat bruin is blijft bruin.

Het was gisteren een dolle zondag, niet alleen door het droevige verlies van Feyenoord tegen 020, mede door 2 eigen doelpunten, ook Max lukte het weer niet en na 60 rondjes aan kop moest hij toch weer het hoofd buigen, maar wat zich hier in huis afspeelde spande de kroon. De poes was zoek. Riet begon er al rond het middaguur over en het probleem werd met het uur groter. Rond een uur of 5 begon ze in de buurt rond te kijken en na de maaltijd kon ze helemaal niet meer stil zitten en raakte ze zelf ook steeds meer overspannen. Alle burens werden bezocht en daarbij werden alle Coronamaatregelen met voeten getreden. Ik zag ze in tuinen bij de burens met een wilde blik naar Rodie zoeken, overigens zonder een enkel resultaat. Uiteindelijk heb ik haar weer het huis binnen gekregen, zelf werd ik er ook helemaal gestoord van. Ik had ze al een paar keer gezegd dat ik wat miauw had gehoord en vroeg haar om toch maar eens in de kelder te kijken. Ze zag echter niets. Zelf heb ik er ook nog een blijk op geworpen zonder resultaat. Uiteindelijk bleek het gemiauw toch uit de kelder te komen en daar zat Rodie, verstrikt met één van zijn pootjes in een jas. Eindelijk keerde de rust terug in huize Verstralen, dat langzaam maar zeker in een soort gekkenhuis was veranderd.

Na bijna 50 jaar in de architectenbranche werkzaam te zijn geweest, waarvan 40 jaar als zelfstandig architect, is mijn betrokkenheid sinds ik ben gestopt met werken ook aardig op een laag pitje komen te staan. 50 jaar lang heb ik alles wat op architectuurgebied langskwam dagelijks gevolgd en van de ene op de andere dag was die focus verdwenen. Het verbaast mijzelf ook wel. Ongetwijfeld heeft mijn plotseling opdoemend lichamelijk ongemak daar veel mee te maken. Toch blijft het wat vreemd. Ik volg nog wel met veel belangstelling alle ontwikkelingen die in kranten en weekbladen langskomen, maar volg het niet meer dagelijks en vakmatig. Ik kom eigenlijk tot deze ontboezeming naar aanleiding van een artikel in het AD waarin een oud collega van mij een leuk idee lanceerde om van het Europointgebied in Rotterdam-West een nieuw dynamisch centrum voor West te maken. Ik heb me nog jaren druk gemaakt voor Zuid, maar kreeg geen poot aan de grond, hooguit hoor je zo her en der wel eens soortgelijke gedachten langskomen. Op zijn plan voor West blijkt min of meer hetzelfde scenario van toepassing. Ik heb hem nog een berichtje gestuurd en hem aangemoedigd vol te houden. Ik dacht toen ook, hij is nog lekker bezig en was daar wel jaloers op. Hij is weliswaar een paar jaar jonger, maar wel actief! Ik zit een beetje, deels ook door Corona, thuis te verkommeren. Ik volg alleen nog sport met meer dan gemiddelde belangstelling. Passief weliswaar, maar daar kan ik zelf niets aan doen want ik wil nog veel te graag. Ik ga zelfs aanstaande donderdag weer een rondje golf proberen en hoop dat het positief uitpakt.

Ik had dus met vriend Fred om 4 uur afgesproken. Hij zou met mijn eerste rondje van het jaar meelopen. Hemelvaartsdag 2021 . Maar wie was er om 4 uur, geen Fred. Zijn vrouw gebeld, zij wist te melden dat hij net op de scooter was vertrokken. Niet naar de golfbaan. Dan maar alleen. Gelukkig meldt zich bij de afslag een aardige dame die ook alleen haar rondje ging lopen en het ook leuker vond om dat samen te doen. De slagen gingen niet eens zo beroerd, maar zelfs met een handicap merkte ik wel dat de conditie behoorlijk te wensen overliet. Ik zat toch continu een beetje achter mijn adem aan. Op hore zes kwam Fred toch nog aanlopen.

Hij was het door Hemelvaartsdag helemaal vergeten. Hore zes en zeven heeft hij nog mee kunnen lopen, daarna ging het regenen en onweren en werd het ineens ook dusdanig koud dat ik snel het harenpad heb gekozen en Fred min of meer verbouwereerd met mijn vrouwelijke flightgenote achterliet. Ik zat net op tijd voor de bui hoog en droog in mijn auto en ben door een enorme stortbui direct door naar huis gereden. Toen ik hem later op de avond nog even aan de telefoon had om deze merkwaardige golfdag nog even te evalueren was hij nog min of meer op zijn teentjes getrapt dat ik niet bij de auto op hem gewacht had! Maar goed mijn eerste golfervaring van dit jaar is een feit. Het viel niet geheel mee, maar ik wil toch gaan proberen weer minimaal 1x per week te gaan spelen. Nu een dag later valt het met de naweeën gelukkig mee. Maar goed ook want om 13.15 moesten we onze 2e prik halen. Over weken zijn we dus voor 95% beschermd.

Met mijn verjaardag moet een lunchje op een terras tot de mogelijkheden behoren. Dat is toch wel iets om naar uit te zien na 15 maanden quarantaine. Voor Riet zal een bezoek aan de slager wel het hoogtepunt van het jaar zijn, ze heeft het de laatste tijd vrijwel nergens anders over, hoewel een etentje bij Vis op de Dijk ook hoog bij haar genoteerd staat, daar moet ik eerlijk in zijn. Het was overigens op de vaccinatielocatie een stuk drukker dan de vorige keer. Op zich verliep alles vlotjes en waren we binnen het uur weer thuis. Het grootste voordeel van gevaccineerd zijn is toch het feit dat ik mijn vrouw niet meer in de gaten hoeft te houden. Ook nu wil ze niet accepteren dat ze pas na twee weken veilig is. Als ik me niet vergis is ze zelfs afgelopen donderdag toen ik op de golfbaan was naar Kruidcat gegaan om een fles afwasmiddel te kopen, iets waar ze het ook al weken over heeft, terwijl er nog een volle flacon in het keukenkastje staat. Ze kan volledig door zoiets geobsedeerd zijn. Over 1,5 week mag ze weer doen en laten wat ze wil. Hoewel, ik denk dat ze het zolang niet zal volhouden. Je kunt gerust stellen dat we over alle zaken die van enig belang zijn volledig verschillend denken. Nu we meer tijd met elkaar doorbrengen heb ik daar wel meer moeite mee moet ik eerlijk toegeven.

Ik heb net de longpoli van het Maasstadziekenhuis aan de lijn gehad. Mijn Afatinibpillen zijn bijna op dus moeten er nieuwe komen. Normaal stuur ik dan mijn longarts een mailtje en worden de pillen thuisbezorgd. Nu bleek tijdens het telefoongesprek dat zij vandaag net weer terug was van vakantie. Mijn vraag aan de mevrouw van de poli of zij de longarts er even op attent wil maken dat mijn pillen aan het eind van de week op zijn en ik dringen behoefte aan nieuwe heb. Voordat ik dit aan haar heb kunnen vertellen heeft ze mij wel tien keer onderbroken. Zelfs na mijn dringend verzoek om mij uit te laten praten viel ze gelijk weer in. Ik ben benieuwd of de boodschap is aangekomen. Voor alle zekerheid heb ik mijn longarts toch ook nog maar even een herinnering gestuurd. Woensdagavond Feyenoord tegen Sparta in de play offs voor Europees voetbal. Ik ben bang dat Sparta gaat winnen. Koeman is met Barcelona ook in de slotfase van de competitie te licht bevonden. Met slechts vijf punten uit de laatste vijf wedstrijden was het een afgaan door de zijdeur. Waarschijnlijk zal hem dat zijn kop kosten. Het songfestival heeft inmiddels de stad in haar greep. Het wil mij maar niet boeien. Nederland wordt vertegenwoordigd door een Caribische zanggroep, waarbij de leadzanger op hoge hakken de rode loper opliep. Typisch Nederland zullen we maar zeggen. En dan wordt onze koningin vandaag ook nog eens vijftig. Sara Maxima, een vrouw die in haar rol van koningin ver boven zichzelf is uitgestegen. Wat zij in haar eentje voor elkaar krijgt, niet alleen in dit land, maar over de hele wereld is heel bijzonder. Weliswaar kleeft er ook wel iets te veel Jetset aan het stel, maar zij krijgt zeker het voordeel van de twijfel. Volgens mij toch nog wel wat last van de tweede Pfizerprik gehad, hoewel het lastig is te zeggen maar ik had toch wel een kleine terugslag. Het lijkt vandaag weer wat beter te gaan. Gisteren was ook een erg rustig dagje met de finale van de play offs, Feyenoord – FC Utrecht en de Grand Prix van Monaco. Mijn humeur bleef goed, want Feyenoord won met 2-0. Dick Advocaat liet zijn tranen na afloop de vrije loop. Eind goed al goed zullen we maar zeggen en Max won met 2 vingers in de neus. Bovendien won Phil Mickelson later op de avond op zijn 50ste ook nog de PGA Masters, de oudste winnaar van een masters ooit. Er is dus nog hoop!

Ook mijn schaakoverwinningen op broer Paul stemmen mij uiteraard vrolijk.

Moeders wordt morgen 97, ze is echt nog ijzersterk. Het vieren in deze Coronatijd valt niet mee het huis hanteert de regels nogal streng. Tegen de tijd dat ze 100 wordt zal Corona hopelijk toch wel afgelopen zijn. We gaan ons ook langzaam maar zeker opmaken voor de aankomende Sportzomer. Er valt straks weer veel te beleven. Roland Garros, EK Voetbal, Olympische Spelen, Tour de France, Wimbledon en dan ben ik nog niet eens volledig. Als het met de temperatuur constant onder de 15 graden blijft hebben we in ieder geval iets om binnen naar uit te kijken. Alhoewel ik toch ook wel hoop om nog wat vaker een balletje te kunnen slaan op de golfbaan, maar dan moet ik toch eerst aan de breuk worden geholpen. Vrijdag gaat worden bekeken wat er aan kan gebeuren.

De verjaardag van moeder wordt in een zaaltje gevierd met een drankje en een broodje. Voor mij komt dat nog iets te snel, ik ga nog geen zaaltje in. Ga moeder wel feliciteren als ze in Barendrecht de deur uitgaat. Ze zat vanmorgen keurig in nieuwe kleertjes aan de koffie met gebak in haar huis. Als je haar zo ziet zitten kan je je nauwelijks voorstellen dat ze al 97 is. Het lijkt er soms op dat als mensen een bepaalde leeftijd zijn gepasseerd dat ze daarna ook niet meer ouder worden. Bij mijn moeder is zo iets zeker het geval. 's Avonds heeft de familie samen met mijn moeder haar verjaardag nog in een zaaltje gevierd. Voor mij komt dat zaaltje nog even te vroeg.

Alles in de buitenlucht prima, maar binnen blijft ik voorzichtig. Kunst en cultuur, zo krijgen we de laatste tijd met enige regelmaat te horen, zijn eerste levensbehoeften. Bedoeld worden dan met name alle theatervoorstellingen, alle festivals en alle andere uitingen van podiumkunst ook de musea vallen onder die noemer, literatuur niet te vergeten. Ik heb nu een jaar in een isolement geleefd, verstoken van al deze kunst en cultuuruitingen en ik heb ze niet gemist. Ik miste mijn vrijheid om te kunnen doen en laten wat ik wilde. Ik mis ook al een aantal jaren mijn gezondheid, overduidelijk de eerste levensbehoefte, naast uiteraard brood, bad en bed zonder deze drie immers

geen leven, hoewel velen dat zelfs opgeven om te strijden voor vrijheid. Kunst en cultuur kan je leven wel inhoud en betekenis geven, maar is bovenal mijns inziens een persoonlijke keuze. Dat geldt evenzeer voor sport. Een gezonde geest in een gezond lichaam nietwaar. Kunst is voor velen meer een middel om zich boven anderen verheven te voelen. Een noodzakelijke levensbehoefte is het waarschijnlijk alleen voor hen die er hun brood mee moeten verdienen. Black lives matters, de Nederlandse onderafdeling deed gisteravond weer even van zich spreken. Er werd stilgestaan bij het overlijden van George Floyd gisteren precies een jaar geleden, vermoord door een politieagent tijdens zijn arrestatie. Het werd een feestje voor intimi die hun uiterste best deden om te laten zien hoe blij ze met elkaar waren. Akwasi en Sylvana voorop. Ik gun iedereen zijn feestje, maar discriminatie zal er na gisteravond niet minder op geworden zijn.

We zijn inmiddels alweer bijna twee weken verder. Het is mooi weer geworden. We kunnen naar buiten, wandelen. Ik heb mijn 73ste verjaardag mogen vieren. We zijn volledig gevaccineerd. We zijn bij de notaris geweest, hebben nu allebei een testament, voelt best raar. Ben ook nog voor mijn breuk naar het ziekenhuis geweest, een gesprek over eventueel opereren. Hoewel mijn afspraak duidelijk over mijn liesbreuk ging kreeg ik een arts assistent te spreken die wist te melden dat ze daar eigenlijk niet veel van afwist! Toch vreemd. Na overleg met mijn longarts en een telefonisch consult met iemand die wel iets van liesbreuken afwist toch maar besloten om van een operatie op korte termijn maar af te zien. We zullen het met de breukband moeten zien te redden. Ik heb nog een poging gewaagd om de breukband te laten aanpassen, maar dat leverde niets op jammer genoeg. Wat wel verrassend was dat ik op mijn rug ineens rash ten gevolge van tki constateerde. Althans zo formuleerde mijn longarts dit toen ik een foto van mijn rug vol met uitslag had gemaild. Uitslag ten gevolge van de Afatinib medicatie. Ik heb wel eens gelezen dat als er bijwerkingen van de medicatie zijn dat dit ook wel betekent dat de medicatie nog werkt. Dus we zullen dit euvel dan maar positief beschouwen.

Met moeders gaat het inmiddels minder goed. Volledig rolstoelafhankelijk wordt het steeds moeilijker haar te tillen. Ze gilt het dan uit van de pijn. En een andere tillift is niet zo snel geregeld. Ze krijgt nu morfine pleisters, maar die werken ook nog niet afdoende. Haar kinderen zijn in rep en roer. Er zal toch alles uit de kast gehaald moeten worden om dit goed op te lossen zodat moeders weer ongestoord van haar oude dag kan gaan genieten. Dat het wellicht ook een overweging kan zijn om iemand van 97 naar een rustig levenseinde te begeleiden, dat gaat er voorlopig nog niet in. Ik word al jaren niet bij deze overwegingen betrokken omdat ik het al moeilijk genoeg heb met mijzelf is het standpunt, dat laat ik ook zo. Ik ben het buitenbeentje. Ik sta op het standpunt dat ik mijn moeder wil begraven en niet andersom, maar ja dat standpunt wordt door niemand verder gedeeld en dat begrijp ik wel. Mijn moeder is een ijzersterke vrouw en zal zich niet snel gewonnen geven. Leven is lijden.

En de samenleving gaat gelukkig ook gewoon door. Gisteravond zei Douwe Bob nog een wijs woord op TV. De Coronacrisis waarde dan wel door het land, Maar de natuur ging gewoon door. De bomen staan weer in bloei, de golven slaan weer op de kust, de zon blijft schijnen. Toch een rustgevende constatering. En gelukkig staat er ook een mooie sportzomer voor de deur. EK's, Olympische Spelen, Tennis, Tour de France, Formule 1 wat al niet. Langzaam maar zeker komt het oude normaal terug. Bij de formatie van een nieuw kabinet is het dat allang gaande. Voorlopig valt er nog geen kabinet te formeren. Iedereen wil met iemand anders. De Corona van Ollogren dreunt nog lang na in Den Haag. Ploumen en Klaver houden elkaars hand vast. Als Hoekstra zegt dat hij één van de twee wel genoeg vindt wordt hij als dwarsligger uitgescholden, terwijl beide standpunten van eenzelfde orde zijn. Het gaat dus nog wel even duren. Mijn zuster Gemma obstinaat aan de telefoon. Als ik het goed begrijp begint de familie met het Huis van mijn moeder op ramkoers te komen. Ze zijn het helemaal niet eens met de te volgens koers. Het Huis is volgens mijn zus begonnen met een palliatieve sedatie, terwijl mijn broers en zussen nog lang niet zover zijn. Dit zorgt ervoor dat de partijen lijnrecht tegenover elkaar komen te staan.

Zorgplannen worden niet goedgekeurd en iedereen staat op zijn achterste benen. En moeder blijft versuft achter. Mijn enig advies aan Gemma was; maak er in hemelsnaam geen drama van. Moeder is 97 en laat dat leven tot een waardig einde komen. Ik denk dat ik het gedicht van Toon Hermans "Afscheid" maar op de familie app ga plaatsen. Moeder was gek op Toon, misschien dat het helpt. Het is in ieder geval van groot belang dat het Huis en de familie weer op één lijn komen, want zoals het nu gaat, gaat het verkeerd aflopen. Het Huis heeft al min of meer de juridische broek aangetrokken en gesteld dat zij de zeggenschap over de behandeling hebben. Ik hoop maar dat dit goed komt.

Waar ik overigens nog met geen woord over heb gerept is dat ik enkele weken geleden contact heb gehad met dr. Valstar. Een alternatieve genezer, die is gespecialiseerd in kankerpatiënten. Mijn pedicure had mij op deze arts gewezen. Een aantal jaren geleden was deze arts nogal in het nieuws. Op Google staan verschillende berichten over hem, zowel positief als negatief. Ik heb hem al een keer aan de lijn gehad en kon de volgende dag al langskomen. Ik vond dat toch iets te snel gaan en heb die afspraak weer geannuleerd. In een reply adviseerde hij om toch zo snel mogelijk te komen. Alleen de gedachte al maakt mij weer nerveus, dus ik weet het niet.

Het EK is begonnen en dat hebben we geweten. De dramatische hartstilstand van Christian Eriksen ging de hele wereld over. Gelukkig gaat het weer redelijk met hem. Nederland won zijn eerste wedstrijd tegen Oekraïne met 3-2, op zijn laatst werd het nog billen knijpen omdat een 2-0 voorsprong binnen vijf minuten na zeer zwak verdedigend werk werd weggegeven. Vlak voor tijd kon toch nog de winnende coal worden gescoord. Het is nog steeds heerlijk weer. Ik kan dus lekker naar buiten. Probeer ook elke dag nu te wandelen wat ook steeds beter gaat, hoewel de kwalen toe lijken te nemen. Plasproblemen nemen niet af, soms wel 10 keer per nacht mijn bed uit. Ook wel last van een pijnlijke maagstreek.

Wat dat nu weer is weet ik ook niet. Van de week stond ook nog in de krant dat mensen met een zwakkere weerstand mogelijk met 2 prikken toch niet voldoende zijn gevaccineerd en waarschijnlijk een 3e prik zullen moeten krijgen. Als je dat leest ben je toch weer van slag. Denk je net dat je je vrijheid terug hebt, blijkt het een wassen neus. Maar ja, ook met tegenslag leer je te leven. Morgen ga ik voor de 2e keer dit jaar de golfbaan op voor 9 holes, weliswaar wel met handi-car, maar toch. Ik heb er veel zin in. Riet rijdt de car en ik speel. Fred zou eigenlijk meespelen, maar dat gaat niet door. Alleen lopen vind ik geen probleem. Gisteren nog lekker asperges bij broer Sjef in de tuin gegeten. Was erg gezellig. Dat is toch ook weer het voordeel van dat mooie weer, dat we dit lekker buiten kunnen doen. Ik ga nu snel de tuin in, van het mooie weer genieten.

Door dat mooie weer was ik helemaal Pieter Omtzigt vergeten. Het orakel uit Overijssel had een huilie huilie notitie gemaakt over de afgelopen verkiezingsperiode en daarin wild om zich heen geslagen, zodanig dat na alle rumoer daarna er voor hem maar één stap mogelijk was; functie elders. Hij heeft dus bedankt voor het CDA en daar gaat het sindsdien in politiek Den Haag over. Wopke Hoekstra kan zich nu verheugen in een populariteit van 51%. Lager zakken kan bijna niet. De formatie ligt weer stil door opnieuw een uitgelekt memo. Openheid en transparantie zijn toch ook geen garantie voor succes! Volgens de peilingen is Pieter momenteel goed voor 27 Kamerzetels. Zijn burn out zal er voorlopig niet minder op worden vrees ik. De politieke verhoudingen in dit land zijn niet meer dan dagkoersen geworden. Het land lijkt reddeloos, radeloos en redeloos.

Dat Nederland het EK goed is begonnen met twee overwinningen en direct ook groepshoofd geeft weer enige hoop dat het misschien toch nog goedkomt. Inmiddels is ook de nagel van mijn grote rechterteen zo goed als verwijderd. Als je dat zo ziet denk je waarom zat er eigenlijk een nagel op, het ziet er zonder ook prima uit. Mijn 2e rondje golf dit jaar is me goed bevallen.

Het was lekker weer en de slagen zaten er nog redelijk goed in. Met maximaal één slechte slag per hole mocht ik niet mopperen. Wel is mijn handicap inmiddels gezakt tot 25, mijn slechtste handicap ooit! Beter zal het wel niet meer worden. Maar ik ben allang weer blij dat ik überhaupt op de baan sta, daar had ik enkele maanden geleden toch echt geen rekening meer mee gehouden.

Op de golfbaan heb je nog het gevoel dat het leven zijn normale gang gaat.

Riet komt net kreunend en steunend uit de douche. Alles, vooral in de ochtend, valt haar geestelijk zwaar. Met de conditie gaat het ook minder. Ik loop haar er momenteel uit en dat zegt wel iets. Het gekke blijft wel dat de avonden vaak prima verlopen. Likeurtje erbij, oefeningen met de gewichtjes, dat gaat dan allemaal goed gehumeurd gewoon door. Zodra het dan weer ochtend wordt beginnen de rituelen weer van vooraf aan.

Broer Paul is vandaag jarig. Zus Chol vliegt naar een Grieks eiland en zus Gemma gaat met haar vriendin die zondag 70 wordt naar het Vennebos. Wij moeten het ook deze zomer van onze (prachtige) tuin hebben. Voor ons geen schande. We zijn blij dat we naar buiten kunnen.

De Gouden Koets is inmiddels in het Amsterdam Museum terecht gekomen. Na een peperdure 6 jaar durende restauratie zal het nu wel een museumstuk blijven. Met afbeeldingen aan de zijkanten die aan ons slavernijverleden appelleren zal een openbaar optreden wel tot het verleden behoren. Met Prinsjesdag moeten koning en koningin maar op de fiets naar het Binnenhof. Dat past beter bij deze tijd. Hoewel, er wordt wel erg veel aandacht aan ons verleden besteed de laatste tijd. Maar ja dat zeg ik vanuit mijn geprivilegieerde positie als witte blanke man van oudere leeftijd, want 73 kan je geen middelbaar meer noemen.

Over die derde Coronaprik ben ik nog niets wijzer geworden. Mijn longarts reageerde niet op het doorgestuurde krantenbericht en mijn huisarts adviseert om toch maar wat voorzichtig te blijven.

Buiten mag wel wat meer, maar binnen voorlopig maar niet. Ik was dat toch al van plan. Zolang het land nog niet is bevrijd van Covid-19 zal ik de remmen niet los gooien.

Het weer zit tijdelijk in een dipje, maar ondanks het feit dat het met de hoge luchtvochtigheid toch wel wat benauwder was, was het weekend er niet minder om. De nieuwe haring smaakte top, de overwinning van Max op le Castellet zoet en Jon Rahm won de US Open op schitterende wijze. Het was dus wel veel TV kijken, maar dan kreeg je ook wat. Het is nu inmiddels maandag en ik zit nog na te genieten bij een buitentemperatuur van 15 graden. Koud voor de tijd van het jaar. Het is weliswaar de langste dag vandaag, maar zeker niet de warmste, toch is de zomer begonnen. Wat nog wel een opmerkelijk bericht was deze week, de VN tikt de gemeente Rotterdam op de vingers over haar woonbeleid. Het slopen van woningen in oude wijken treft armen en immigranten veel te hard. Het beleid heeft daardoor ook een discriminerend effect op deze bevolkingsgroep. Het verder slopen van de Tweebosbuurt moet daarom stoppen. Ook de zogenaamde Rotterdamwet kan niet door de beugel. Het is een wet die bedoeld is om een huurder te toetsen op geschiktheid, waardoor verdere verpaupering kan worden tegengegaan. Dit mag dus niet van de VN. Het sloopbeleid kent eigenlijk hetzelfde uitgangspunt, door oude huizen te slopen en er nieuwbouw voor in de plaats te zetten verbetert de samenstelling van de bevolking omdat de oude bewoners deze nieuwbouw niet kunnen betalen. Ook daardoor wordt verpaupering tegengegaan. Was de Vinex al min of meer de vlucht van de welgestelden uit de oude binnensteden, nu probeert het gemeentebestuur deze oude binnensteden weer een nieuwe toekomst te geven door er sloop en vervangende nieuwbouw te plegen. Nieuw Crooswijk was al zo'n voorbeeld, Op Zuid vindt deze aanpak ook op diverse locaties plaats. De Tweebosbuurt is daarvan het bekendste voorbeeld. De VN bemoeide zich ook al eens met de Zwarte Pietendiscussie en je zou kunnen zeggen dat sindsdien Nederland onder een vergrootglas ligt. Wij zijn internationaal een racistisch land geworden en als we Silvana Simons moeten geloven is dat nationaal ook zo. De vraag is, is Nederland een racistisch land geworden?

Ongetwijfeld is Nederland in de afgelopen 50 jaar langzaam maar zeker racistischer geworden , maar dat is zeker niet alleen aan het witte volksdeel te wijten. Ook laten Zwarte Piet, het slavernijverleden en Black Lives Matter zien dat anders gaan denken over sommige gewoonten en opvattingen niet zomaar zonder slag of stoot plaatsvindt. Veelal gaat dat ook nog eens met aardig wat agressie gepaard en dat doet de goede zaak geen goed. Het is ook maar de vraag of de bemoeienis van de VN met onze binnenlandse worsteling met dit thema een positief effect op ons gedrag zal hebben. En was het vroeger nog zo dat je racist was als je de intentie had om racist te zijn, nu ben je al racist als de ander vindt dat jij je racistisch gedraagt, ook al heb je die intentie niet of bedoel je zelfs het tegenovergestelde. Kortom het multiculturele leven is er niet eenvoudiger op geworden.

Een weekje geleden schreef ik naar aanleiding van de voorzittersverkiezing van de BNA een E-mail naar de hoofdredacteur van de Architect Merel Pit;

Na meer dan 40 jaar als architect werkzaam te zijn geweest ben ik in 2018 op mijn 70ste gestopt.
Mijn gezondheid liet mij jammer genoeg in de steek.
Zo'n 35 jaar met een compagnon leiding gegeven aan Akropolis Architecten, daarna nog een jaar of zeven (na de kredietcrisis) zelfstandig doorgegaan onder de naam Toverstralen Architectuur.
Al die jaren ben ik nooit lid geworden van de BNA.
Ik vond en vind de BNA een erg ondemocratische organisatie.
Bovendien heb ik de positie van architect de afgelopen 40 jaar alleen maar zien verslechteren en de BNA stak geen poot uit.
Ik heb de interviews met Joris Deur en Jolijn Valk gelezen. Jolijn sprak mij nog het meeste aan, hoewel het pleidooi van Joris Deur voor meer democratie mij uit het hart gegrepen is.

Maar grote veranderingen zie ik niet aankomen.
De BNA is in mijn optiek nog steeds een feodale organisatie.
Bij Welstand geldt hetzelfde, overleg had vaak meer weg van een inquisitie dan van collegiaal overleg. (Misschien ook wel meer voor niet bij de BNA aangesloten architecten!?)
Mijn wens is dat de BNA er weer voor gaat zorgen dat de positie van de architect wordt verbeterd.

Standaard contracten tussen architect en opdrachtgever zijn heel belangrijk. Nu heeft de architect het contract van de opdrachtgever maar te tekenen anders kan hij naar de opdracht fluiten.
En zeker kleine bureaus kunnen zich geen dure juridische adviseurs veroorloven en tekenen het contract maar, vaak meer ten gunste van de opdrachtgever dan van de architect.

De vergoeding is nog zoiets. De architect is de speelbal van de opdrachtgever geworden. Jo Coenen hoefde zich daar niet druk om te maken, maar de kleinere bureaus moesten het toch maar zelf uitzoeken.
Dat bij selecties zelfs hele plannen werden gevraagd zonder dat daar enige vergoeding tegenover stond spande daarbij wel de kroon. De BNA heb ik daar nooit over gehoord.
Dan kan er gezegd worden, aan die selecties hoef je toch niet mee te doen, dat is waar, maar dan bleef er maar weinig over.
Architectuur is voor mij altijd een middel geweest om de samenleving vorm te geven,
Ook ik heb al die jaren mijn uiterste best gedaan om dat met mooie gebouwen te doen. Ik weet zeker dat het met een meer empathisch BNA beter gelukt was.

Ik wens jullie veel succes met het realiseren van een meer democratisch en meer empathisch BNA.

Eigenlijk een beetje tot mijn verbazing kreeg ik van haar de navolgende reactie;

Beste Theo,

Hartelijk dank voor je e-mail.
Wat zou je ervan vinden om onderstaande te verwerken tot een opinie die we kunnen plaatsen op de Architect? Ik denk dat dit een heel relevant geluid is wat we moeten laten horen en een extra laag geeft aan de hele discussie.

Groet, Merel

Ik moet dus aan de bak! Ik moet mijn E-mail verwerken tot een opiniestuk zodat het kan worden geplaatst op de Architect. Ik ga maar antwoorden dat ik mijn best ga doen.

En dit is het dan geworden;

Ieder voor zich maar een BNA voor ons allen

Branchevereniging Nederlandse Architectenbureaus, een netwerk dat modern, creatief ondernemerschap bevordert. Met deze zin profileert de BNA zich op haar website. Het is mijn observatie echter, dat de positie van de gemiddelde architect onder deze BNA in de afgelopen veertig jaar stilaan verslechterd is. En dat er nauwelijks pogingen zijn gedaan om dat proces te stoppen of te veranderen.

Tekst Theo Verstralen

De BNA was en is in mijn optiek een feodale, ondemocratische organisatie, die nauwelijks zicht heeft op wat er zich in de dagelijkse praktijk afspeelt. Met de op handen zijnde verkiezing van een nieuwe voorzitter, is dit het moment om het tij te keren.

Ik ben meer dan veertig jaar als architect werkzaam geweest, voornamelijk in de woningbouw. Heb zo'n 35 jaar mede leidinggegeven aan een middelgroot architectenbureau en daarna nog een jaar of zeven een zelfstandige architectenpraktijk gehad. In al die jaren ben ik nooit lid geweest van de BNA. Waarom niet? Omdat ik daar de meerwaarde niet van inzag. Ik heb namelijk nooit het gevoel gehad dat de BNA heeft geprobeerd ook maar iets voor mij, of laat ik het breder trekken: voor architecten zoals ik, te betekenen.

Wel heb ik in al die jaren kunnen constateren dat de positie van de architect is verslechterd en dat hij (zij) langzaam maar zeker een speelbal van de opdrachtgever is geworden. Misschien dat dit voor de grote(re) bureaus met grote(re) namen anders lag, maar ik weet bijna zeker dat de kleinere tot middelgrote bureaus min of meer hetzelfde hebben ervaren: de selecties werden veeleisender, terwijl spelregels ontbraken, de contracten werden door de opdrachtgevers gedictieerd en het honorarium moest je verder zelf maar uit onderhandelen.

Zeker voor kleine(re) bureaus is het belangrijk hierbij de steun van je branchevereniging te ervaren. Deze kunnen zich immers geen dure juridisch adviseurs veroorloven en laten dientengevolge veel over hun kant gaan. Het moge duidelijk zijn dat dit hun positie nooit heeft versterkt. Opdrachtgevers voelden dit haarscherp aan en maakten daar dankbaar gebruik van. Een slecht georganiseerde beroepsgroep valt immers gemakkelijk tegen elkaar uit te spelen.

Dat steeds meer opdrachtgevers in mijn laatste jaren als architect, bij selecties zelfs hele plannen vroegen, zonder dat daar enige vergoeding tegenover stond, spande de kroon. Dan kan er gezegd worden, je hoeft hier toch niet aan mee te doen? Dat is waar, maar dan bleven er maar weinig opdrachten over.

Hoe bont de markt het ook maakte, de BNA gaf nooit thuis. Vandaar mijn stelling dat zij nauwelijks een beeld heeft van die dagelijkse praktijk. Dat is echter ook verwijtbaar aan de zijde van de opdrachtnemers. Ik denk dat de meeste bureaus die dagelijkse praktijk het liefst niet aan de grote klok hangen, waardoor iedereen kan blijven denken dat het er allemaal prima aan toe gaat.

Maar daar waar het voor veel bureaus vaak ieder voor zich en God voor ons allen is, zou de BNA juist de verbindende factor moeten zijn. Collegialiteit binnen ons vak is voor verbetering vatbaar. In dat opzicht vertonen Welstand en de BNA dezelfde trekjes. Contacten met Welstand zoals ik ze ken, hadden vaak meer weg van een inquisitie dan van collegiaal overleg. (Misschien waren ze ook wel feller op niet bij de BNA aangesloten architecten!? Gek genoeg heb ik Welstand altijd al met de BNA geassocieerd, ik weet ook niet waarom, maar dit terzijde.)

Ik heb de interviews met kandidaat-voorzitters Joris Deur en Jolijn Valk aandachtig gelezen. Jolijn sprak mij nog het meest aan, hoewel het pleidooi van Joris Deur voor meer democratie mij uit het hart gegrepen is. Wat mij opvalt is echter dat beiden niet ambitieus genoeg zijn. De BNA moet volledig op de schop, en worden omgevormd tot een belangenorganisatie voor de gehele beroepsgroep. Voor de goede en minder goede architecten, voor de grote(re) en de kleine(re) bureaus. Zij moet veel meer betrokken zijn bij de dagelijkse praktijk, weten wat er in de hele markt speelt en daar ook, in het belang van al haar leden, naar handelen. De BNA moet er zorg voordragen dat zij in iedere fase van de beroepspraktijk ondersteunend is voor haar leden, waarbij het opkomen voor de belangen van de leden vooropstaat. Van selectieprocedures en de vergoedingen die daarbij horen, tot standaard contractvorming tussen architect en opdrachtgever, honorariumuitgangspunten, opdrachtverlening, wetgeving, enz. Geen kunstenaarssociëteit, maar een degelijke vakbond.

Wij zijn niet allemaal een Jo Coenen, Winy Maas of Francine Houben, zij redden het wel eigenstandig. Dus de rest van ons zal gebaat zijn bij een beter functionerende belangenorganisatie, die ons ondersteunt bij het uitoefenen van dit mooie vak. Ik ben er heilig van overtuigd dat een sterkere positie van de architect, uiteindelijk de kwaliteit van de producten ten goede zal komen.

Mijn wens is dat de BNA, met meer empathie en democratie, ervoor gaat zorgen dat de positie van de architecten, van álle architecten, wordt verbeterd.

Mijn werk voor de Architect zit er dus weer op. We zullen zien of het nog tot een reactie leidt, maar voorlopig gaan we maar weer over tot de orde van de dag en vandaag is het om 3 uur de GP Stiermarken met Max en om 6 uur het duel met Tsjechië in Budapest. Het zal geen gemakkelijke wedstrijd worden, vooral ook omdat de Tsjechen bijna een thuiswedstrijd spelen. Een sleutelrol ligt toch bij de defensie. Laten zij steken vallen? Tot nu toe in vrijwel iedere wedstrijd. Oostbloklanden hebben altijd al een hele stugge verdediging gehad en dat zal vanavond niet anders zijn.

Eergisteren voor het eerst sinds twee jaar bij de broer van Riet op verjaarsvisite geweest. 90 is hij geworden de oudste van de familie. Zijn ouders en broers hebben de 90 niet gehaald. En dan te bedenken dat hij nog dagelijks op de fiets zijn boodschappen doet. Aan Corona heeft ie lak, het maakte hem niet uit of hij besmet raakt of niet en dan zal je net zien dat ze dan de dans ontspringen. We waren wel weer blij dat we thuis waren!

Het werd me het zondagse sportdagje wel. Max wist overtuigend van kop af de GP Stiermarken te winnen en VDP won de tweede etappe in de ronde van Frankrijk ook op overtuigende wijze. Hij pakte niet alleen de dagwinst maar ook nog eens de gele trui. Een eerbetoon aan zijn opa, Raymond Poulidor de eeuwige tweede van de tour, die zelf nooit in het geel heeft gereden. Het was emo tv ten top. Dus ging ik er om zes uur eens goed voor zitten, dit moest een mooi vervolg krijgen, maar niets bleek minder waar. Eén grote deceptie werd het. Wat een afgang tegen de nummer 40 van de wereld. Met veel pijn en moeite bleef het lang op 0-0 totdat de defensie zijn grote steek liet vallen. De Ligt ging rollend naar het gras en nam met zijn hand de bal mee en ontnam daarmee een Tsjech een kansrijke doelpoging. Was het eerst nog geel, de VAR wist beter en hij kon uiteindelijk met een rode kaart het veld af. Daarna was iedereen, de coaches inclusief, volledig de kluts kwijt, het was tot aan dat moment al niks en het werd alleen maar erger. Met een 2-0 nederlaag droop Oranje van het bloedhete veld in Budapest. Het land in treurnis achterlatend.

Voor iedereen is het ook wel duidelijk Frank de Boer is niet te handhaven. Er wordt wel gezegd dat een coach net zo goed is als de spelers die hij tot zijn beschikking heeft, maar de Boer had dezelfde spelers als Koeman en Koeman won wel! Wel jammer, want het schema zag er zo mooi uit. Ik was er al bang voor en het kwam nog uit ook. De Italianen en de Belgen hadden het ook moeilijk, maar zij wonnen wel. Het EK zit erop.

Op naar Wimbledon waar Kiki haar laatste grote toernooi gaat spelen tegen een 18 jarig talent. 5 Nederlanders doen mee aan het hoofdtoernooi, best een groot aantal. Waarschijnlijk zal geen speler de eerste ronde overleven. Dat zal overigens geen grote teleurstelling zijn. Kiki's breuk met Raymond Sluiter kan gerust als eindpunt van haar carrière worden gemarkeerd en de andere spelers hebben gewoon het niveau niet.

Kiki lag er dus ook in de 1e ronde Wimbledon uit! Ze schaamde zich gelukkig zelf ook over haar gedrag op de baan. Het is maar goed dat ze stopt.

Het artikel in de Architect is geplaatst. Dit was de eerste reactie; Ik had trouwens al een boze Fred Schoorl aan de telefoon. Hij gaat nu een opinie schrijven waarom ik een slechte hoofdredacteur ben...

Groet, Merel

Fred Schoorl is de directeur van de BNA, die reactie past prima bij het beeld dat ik van de BNA heb, dat heb ik Merel Pit, de hoofdredacteur van de Architect vervolgens ook geantwoord. Veel andere reacties verwacht ik zelf overigens niet. Oekraïne heeft zich geplaatst voor de kwartfinale. Toch apart want de nummers 1 en 2 uit de poule met Nederland liggen eruit en de nummer 3 gaat door. Van de poule met Frankrijk, Duitsland en Portugal staat er ook geen een in de kwartfinale. De Boer is inmiddels exit, maar wie nu. Het grote speculeren is weer begonnen. Wie durft Depay te wisselen? Dat is de vraag. Bij broer Sjef wil de Covid het veld maar niet ruimen. Long-Covid. In december vorig jaar Corona gehad en nu een half jaar later er nog steeds niet vanaf. De geleerden weten hier het antwoord nog niet op. Inspanning of rust?

Niemand heeft er een zinnig antwoord op. Maar vervelend is het wel.

Gisteren voor het eerst geen opname op de IC. Corona lijkt op dit moment in Nederland onder controle, maar voor hoelang is de vraag. Overall zie je het weer de kop opsteken, vooral met nieuwe varianten. Ik hoor niet bij de optimisten en houd mijn hart dus vast. Engeland won op het EK op Wembley van Duitsland met 2-0, het voelde voor de Engelsen als een revanche voor de verloeren finale van 55 jaar geleden. Ik kan me dat nog goed herinneren omdat ik die dag met zus Chol op de fiets onderweg was naar Haamstede vanuit Rotterdam zo'n 90 kilometer waar wij zo'n 12 uur over hebben gedaan in de regen en de wind. Die wedstrijd heb ik nog voor een deel gevolgd bij een pompstation in de buurt van Zierikzee. Als ik me niet vergis won Duitsland door een onterecht toegekend doelpunt. De bal was meen ik de doellijn niet gepasseerd. Chol weet ik ook nog, heeft de hele weg zitten schelden op de fiets. Terug deed ik er in mijn eentje 3 uur over met wind in de rug! Van de vakantie zelf kan ik me niet veel meer herinneren alleen dat we met het hele gezin in een stacaravan van de ABN bank zaten. Ik was een jaar of 18.

Ik ben met EnergieDirect.nl in de slag voor een nieuw contract. Met mijn stomme kop ben ik vergeten voor 1 juli mijn contract te verlengen, dat gaat dus geld kosten. Nu dacht ik toch een leuke aanbieding van ze te hebben gekregen, maar in het contract vind ik daar niets van terug. Kreeg ik een medewerker aan de lijn die mij gewoon vals zat voor te lichten, althans dat was mijn mening. Ik zou nog teruggebeld worden, maar nu twee dagen later nog steeds niet! Het blijft tobben met die callcenter. Max won zondag zijn derde wedstrijd op rij en staat nu 32 punten los. Dit gaat de goede kant op. Vanavond de eerste halve finale voor het EK, Italië tegen Spanje. Morgen Denemarken tegen Engeland. Allebei de wedstrijden worden op Wembley gespeeld, dus toch wel een groot voordeel voor de Engelsen, temeer omdat in verband met Corona er nauwelijks Denen in Londen zullen zijn. Toch geef ik de Denen een goede kans. Ze zitten in een gekke flow en kunnen daardoor wel eens verrassen. Riet is maar bang dat ze spoedig zal overlijden. Ze heeft het er de laatste dagen vrijwel iedere

dag over. De hele dag is zij in de weer en maakt nog zeker geen uitgeputte indruk, maar voor haar gevoel is dat allemaal anders. De dood komt eraan. Het is wel zo dat de duizeligheid steeds erger wordt. Vaak kan ze een val maar net voorkomen. Ze moet van mij ook in huis met een stok gaan lopen, maar daar is ze niet erg gedisciplineerd in. Het is wel jammer dat ons leven in zo'n korte tijd zo een wending heeft gekregen.

Het is dinsdagavond 6 juli als Peter R de Vries in hartje Amsterdam wordt neergeschoten. Een laffe aanslag door een gestoorde rapper die gelinkt wordt aan Ridouan Taghi een topcrimineel die momenteel in de gevangenis zijn proces zit af te wachten. Peter R is door het hoofd geschoten en vecht voor zijn leven, zoals dat wordt genoemd. Na Theo van Gogh, Pim Fortuyn en Derk Wiersum nu dus al de 4e aanslag op een bekende Nederlander in relatief korte tijd. De impact is ook dit keer groot, maar omdat hij nog leeft blijven vooralsnog de stille tochten uit. Het is lang goed gegaan met onze onverschrokken misdaadverslaggever, maar uiteindelijk is zijn bravoure hem toch fataal geworden. Ik zat naar de voorbeschuiving van Italië Spanje op VI te kijken toen daar het bericht binnen kwam. De verslagenheid was terecht groot. Italië won uiteindelijk met strafschoppen. De 2e halve finale werd gewonnen door Engeland. Denemarken werd met een onterecht gegeven strafschoep met lege handen naar huis gestuurd. Makkie kreeg de halve wereld over zich heen, en met hem de VAR. Zelf vond ik dat toch wat overdreven en Engeland was ook de terechte winnaar. Het was wel een slechte wedstrijd. Dat kon van Italië Spanje niet worden gezegd. Die wedstrijd golfde heen en weer en was spannend tot het eind. Mijn favoriete speelster Sabalenka heeft de finale van Wimbledon jammer genoeg niet gehaald ze moest in 3 sets haar meerdere erkennen. Federer trouwens ook niet. Kansloos eruit in de kwartfinale. En vanmiddag wil ik zelf ook weer een balletje op de golfbaan gaan slaan. De Coronabesmettingen vliegen inmiddels ook weer de pan uit. Het vrij geven van de samenleving gaat toch wel iets te snel. Weliswaar nemen de ziekenhuisopnames nog steeds af, maar de nieuwste variant is maar liefst 88% besmettelijker dan de oorspronkelijke Covid-19.

We zijn er nog steeds niet vanaf. Nederland kleurt straks weer superrood op de Europese kaart waardoor de vakanties naar het buitenland weer een stuk ingewikkelder worden. Wij blijven maar in onze eigen tuin die er overigens dit jaar schitterend uitziet. Vooral de hortensia's doen het beter dan ooit en daar hebben we er nogal wat van. Het moet gezegd, we raken zo langzaam maar zeker ook steeds meer aan ons geïsoleerde leventje gewend. We kunnen inmiddels ook niet zo veel meer. Aan het begin van de pandemie waren we toch nog een stuk vitaler dan nu. Dat geldt voor beiden. En we kunnen naar buiten dat scheelt ook een jas.

Het was een lekker rondje golf. Heerlijk weer, redelijke slagen maar wel aardig versleten na afloop, maar gelukkig herstelde dat. Aan sport zo wie zo niets te klagen. Mollema wint een Touretappe, Djokovic wint Wimbledon en schaart zich met zijn 20ste Grand Slam overwinning in het illustere rijtje met Federer en Nadal. Italië wordt laat op de avond na verlenging en penalty's Europees kampioen en laat Engeland gedemoraliseerd achter. De sportzomer kan zich nu op gaan maken voor het slot van de Tour de France en het begin van de Olympische spelen. De Coronakaravaan trekt verder! Het was toch vreemd dat in een oplaaiende pandemie de stadions bij tennis en voetbal nagenoeg gevuld waren. En de mensenmassa's die in Londen en Rome rondom het voetbal op de been waren logen er ook niet om. In Nederland bleek "Dansen met Jansen" achteraf toch niet zo een goede leus te zijn. Het aantal besmettingen vliegt de pan uit en dat midden in de zomer en niemand die het meer lijkt te weten. Vreemd genoeg blijft het in de ziekenhuizen nog rustig, daar is van die oplaaiing nog niets te merken. Hopelijk blijft dat zo.

De transfer van Berghuis van Feyenoord naar Ajax is rond. Voor 5,5 miljoen is de deal uiteindelijk rond gekomen. Een enfant terrible verlaat de Kuip. Er zullen niet veel mensen echt rouwig zijn denk ik, hoewel het niet eenvoudig zal zijn om iemand met zijn kwaliteiten als vervanger binnen te halen. Ik begin wel nieuwsgierig te worden naar het nieuwe Feyenoord onder Arne Slot.

Vroeg storen wordt het devies. Onder Jaap Stam ging dat finaal verkeerd, maar Slot is een expert op dat gebied. Of dat met deze spelersgroep bij Feyenoord gaat lukken is de grote vraag. Een ding weet je bij Feyenoord zeker, het gaat nooit simpel, of het nu een nieuw stadion is, nieuwe investeerders, nieuwe structuur, alles gaat moeilijk en moeizaam. Daarom houden waarschijnlijk ook zoveel mensen van deze club. "Liefde is Lijden" schreef ik al eens eerder en zo is het.

Geldt dat ook voor de lesbische nonnenliefde, dat zal Paul Verhoeven zich ongetwijfeld hebben afgevraagd bij het maken van zijn nieuwe film Benedetta. Op dit moment staat hij met die film in het middelpunt van de belangstelling op het filmfestival van Cannes. Je zou die film ook een pamflet tegen de nieuwe preutsheid kunnen noemen. Na de seksuele revolutie in de vorige eeuw zijn we nu weer helemaal terug bij af. Islam immigratie en #Metoo spelen daarbij de belangrijkste rol. Topless zonnebaden is volledig verdwenen. Je ziet de samenleving onder je eigen ogen vertrutten en niemand die er iets aan doet. Het begint echt weer tijd te worden voor nieuw elan. Ik heb ook wel het idee dat die behoefte breed wordt gedragen, maar krijgt nergens handen en voeten. De pandemie heeft de samenleving dusdanig in haar greep dat er geen plaats meer lijkt voor het vormgeven van een nieuwe toekomst. En als er dan een sprankje hoop gloort, dan hebben we het met elkaar in een lang weekend weer volledig verkloot en gaat alles opnieuw op slot. Iedereen lijkt van God los. Als zelfs Rutte en de Jonge hun excuses gaan maken voor de te vroeg ingezette versoepelingen dan begint het met Corona echt zorgelijk te worden. Dit land is één van de meest welvarende landen van de wereld, maar toch ons de problemen boven het hoofd te groeien. Criminaliteit (zie Peter R) onderwijs (nu is er geld maar zijn er geen leerkrachten te krijgen) immigratie (nog steeds een ongecontroleerde chaos in Europa) betaalbare woningen (het tekort is enorm en niemand doet er iets aan, ja, niet bouwen vanwege stikstof of pfas) toeslagenaffaire (in combinatie met institutioneel racisme) klimaat (ondanks dat er nauwelijks kan worden gebouwd en de boeren al jaren niet meer weten waar ze aan toe zijn wijzigt er maar niets en blijft de aanpak schromen

lijk achter lopen in Europa) en dan zullen we het maar niet hebben over de Nederlandse politiek, een politiek die er maar niet in slaagt een kabinetsformatie in korte tijd tot een goed einde te brengen. Bij de finale van het EK in Londen blijft mij nog het meest de bestorming van deze voetbaltempel bij. Duizenden jongeren probeerden zonder kaartje het stadion in te komen en slecht een handjevol stewards probeerde dit te voorkomen. Het deed me sterk denken aan de bestorming van het Capitool enkele maanden geleden. Het zal mij niet verbazen als bestormingen de komende tijd het tijdsbeeld zullen gaan bepalen. En ik meen het echt, Rutte moet gaan oppassen, hij waant zich de overwinnaar op het Binnenhof, maar het land is hem zat. En dan hebben we het nog niet eens gehad over Stefan Berghuis die Feyenoord deze week verruilde voor aartsrivaal Ajax en dat voor een paar zilverlingen.

Gisteren weer 9 holes gespeeld. Viel niet mee, was wel aardig versleten aan het eind. Maar goed we hebben gespeeld. Vriend Fred liep mee. We spelen al jaren met enige regelmaat onze rondjes samen. Vroeger was ik altijd de betere speler, maar daar kwam een jaar of vijf geleden een beetje de klad in. Mijn spel nu stelt ook helemaal niets meer voor. Ik heb ook sterk de indruk dat Fred het nu ook een verplicht nummer begint te vinden. Ik moet zeggen dat ik zijn goed bedoelde adviezen en zijn verhalen over Spanje en zijn Spaanse vrienden wel wat zat ben. Ik moet mijn ziekte maar accepteren, ernaar leven en nog zoveel mogelijk genieten. Wat een gelul. Ik hoop niet dat je hetzelfde krijgt als ik, maar als dat zo is hoop ik dat je die goede raad nog niet bent vergeten. Mijn leven is verziekt, letterlijk en figuurlijk. Het is niet zo dat ik de hele dag dat gevoel heb, maar als ik erover nadenk is dat wel zoals ik het ervaar en ik geniet nog best van een haringkje, een glaasje wijn en een rondje golf, ook al bak ik er niets meer van, maar dat alles neemt niet weg dat het overheersende gevoel dat van een verziekt leven is. In feite kan ik mij nauwelijks meer fysiek inspannen. Riet wordt ook boos als ik dat zeg, maar zij stopt graag haar kop in het zand, wil er niets van weten, we moeten het nog fijn hebben met elkaar.

Ik ben daar op zich niet op tegen, maar het kost mij tegenwoordig wel de nodige moeite. Broer Sjef komt vanmiddag weer haring brengen. Hij gaat maandag naar Griekenland op vakantie voor drie weken. Nog steeds worstelt hij met Long-Covid . Ik hoop dat een zonnige vakantie hem goed zal doen. Bij hem is het natuurlijk niet zo erg als bij mij, maar dat het er bij hem ook behoorlijk inhakt is wel duidelijk. Peter R. is inmiddels overleden als Zuid Limburg half onder water staat, Feyenoord van Werder Bremen wint en Pogacar voor de tweede keer de Tour en Collin Morikawa wint The Open, het meest prestigieuze golftoernooi van het jaar. Maar het sportmoment van het weekend was de crash tussen Max en Hamilton. De laatste rijdt de eerste van de baan, waarna Max blij mag zijn dat hij ongevarend uit zijn volledig verwoeste bolide kan stappen en Hamilton net doet of zijn neus bloedt en later nog met de winst gaat strijken en dat respectloos en onsportief zoals Max dat noemde het nog eens uitgebreid met zijn fans gaat vieren. Gekke sport dat racen. Je ramt je rivaal van de baan en mag nog winnen ook. In het voetbal was je met een rode kaart naar huis gestuurd, met nog een schorsing van 4 wedstrijden, maar in het racen kan dit allemaal. Ik had er goed de pest over in en er ook nog eens slecht van geslapen. Ik moet het me ook niet aantrekken, leef te veel mee en dat is met mijn conditie niet echt verstandig.

Maar goed, hopelijk trekken we weer wat bij.

De Sportzomer begin zo'n beetje aan zijn apotheose met komend weekend de start van de Olympische spelen. Als alle voorspellingen uitkomen dan gaat Nederland weer een record aantal medailles winnen. We gaan het op de voet volgen, althans in de herhaling, want we gaan er niet voor opblijven.

Sjef en Mieke zijn zondag nog een borrel komen drinken. Zij vertrekken dinsdag voor drie weken naar Griekenland.

Voor velen moet de vakantie met het vliegtuig toch gewoon doorgaan. Ze hebben beiden al Corona gehad, ze weten wat het is, maar gaan er toch redelijk makkelijk mee om. Ik zou er een voorbeeld aan kunnen nemen, maar dat zal niet lukken ben ik bang.

toverstralen@producties